AUGUSTINUS

Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 53r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

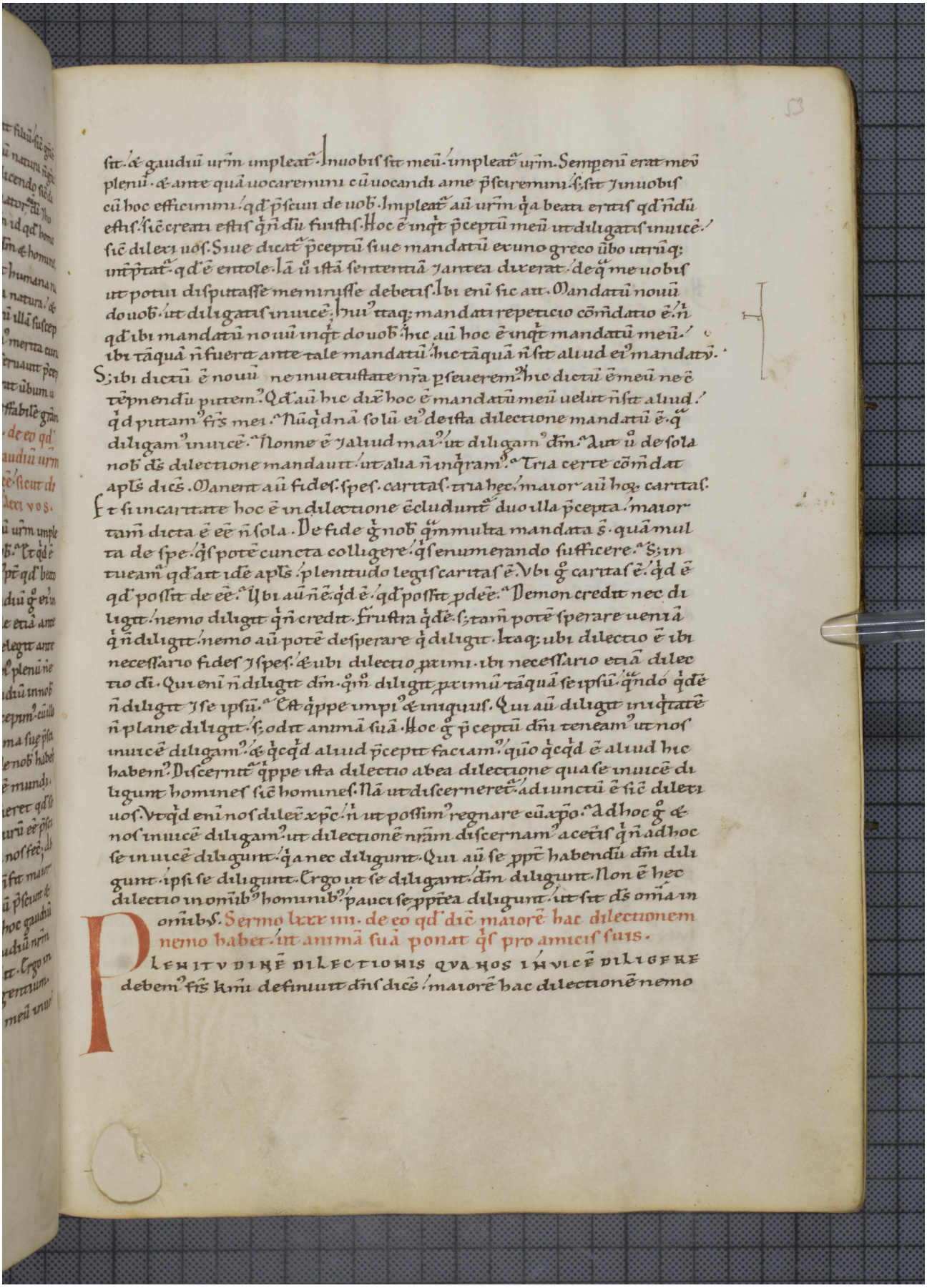

sit. & gaudiū urm impleat. In uobis sit meū. impleat urm. Sempeni erat meū
plenū. & ante quā uocaremini cū uocandi a me p̄sciremini. s; sit ꝛ in uobis
cū hoc efficimini. qd p̄sciui de uob. Impleat aū urm q̄a beati eritis qd n̄dū
estis. sic creati estis q̄n̄ dū fuistis. Hoc ē inq̄t p̄ceptū meū ut diligatis inuicē.
sic dilexi uos. Siue dicat p̄ceptū siue mandatū ex uno greco ūbo utrūq;
int̄p̄tat. qd ē entole. Iā ū istā sententiā ꝛ antea dixerat. de q̄ me uobis
ut potui disputasse meminisse debetis. Ibi enī sic ait. Mandatū nouū
do uob. ut diligatis inuicē. Huiꝰ itaq; mandati repeticio cōm̄datio ē. n̄
qd ibi mandatū nouū inq̄t do uob. hic aū hoc ē inq̄t mandatū meū.
ibi tāquā n̄ fuerit ante tale mandatū. hic tāquā n̄ sit aliud eiꝰ mandatū.
S; ibi dictū ē nouū ne in uetustate nr̄a p̄seuerem. hic dictū ē meū ne c̄
tēpnendū putem. Qd aū hic dix̄ hoc ē mandatū meū uelut n̄ sit aliud.
q̄d putamꝰ fr̄s mei. Nūq̄dnā solū eiꝰ de ista dilectione mandatū ē. q̄
diligamꝰ inuicē. Nonne ē ꝛ aliud maiꝰ. ut diligamꝰ dm̄. Aut ū de sola
nob ds dilectione mandauit. ut alia n̄ inq̄ramꝰ. Tria certe cōm̄dat
apls dics. Manent aū fides. spes. caritas. tria hec. maior aū hoꝝ caritas.
Et si in caritate hoc ē in dilectione ēcludunt duo illa p̄cepta. maior
tam̄ dicta ē eē n̄ sola. De fide g̃ nob q̄m multa mandata s̄. quā mul
ta de spe. q̄s potē cuncta colligere. q̄s enumerando sufficere. S; in
tueam qd ait idē apls. plenitudo legis caritas ē. Ubi g̃ caritas ē. q̄d ē
qd possit de eē. Ubi aū n̄ ē. q̄d ē. qd possit p̄deē. Demon credit nec di
ligit. nemo diligit q̄n̄ credit. Frustra q̄dē. s; tam̄ potē sperare ueniā
q̄n̄ diligit. nemo aū potē desperare q̄ diligit. Itaq; ubi dilectio ē ibi
necessario fides ꝛ spes. & ubi dilectio p̄ximi. ibi necessario etiā dilec
tio dī. Qui enī n̄ diligit dm̄. q̄m̄ diligit p̄ximū tāquā se ipsū. q̄ndo q̄dē
n̄ diligit ꝛ se ipsū. Est q̄ppe impiꝰ & iniquus. Qui aū diligit iniq̄tatē
n̄ plane diligit. s; odit animā suā. Hoc g̃ p̄ceptū dn̄i teneamꝰ ut nos
inuicē diligamꝰ. & q̄cq̄d aliud p̄cepit faciamꝰ. quō q̄cq̄d ē aliud hic
habemꝰ. Discernit q̄ppe ista dilectio a bea dilectione qua se inuicē di
ligunt homines sic homines. Nā ut discerneret. adiunctū ē sic dilexi
uos. Ut q̄d enī nos dilex̄ xp̄c. n̄ ut possimꝰ regnare cū xp̄o. Ad hoc g̃ &
nos inuicē diligamꝰ. ut dilectionē nr̄am discernamꝰ a cet̄is q̄n̄ ad hoc
se inuicē diligunt. q̄a nec diligunt. Qui aū se p̄pt̄ habendū dm̄ dili
gunt. ipsi se diligunt. Ergo ut se diligant. dm̄ diligunt. Non ē hec
dilectio in om̄ib ꝰ hominib ꝰ. pauci se p̄pt̄ea diligunt. ut sit ds om̄a in
om̄ibꝰ. Sermo lxxxiiii. de eo qd dic̄ maiorē hac dilectionem
nemo habet. ut animā suā ponat q̄s pro amicis suis.

PLENITVDINĒ DILECTIONIS QVA NOS INVICĒ DILIGERE
debemꝰ fr̄s km̄i definiuit dn̄s dics. maiorē hac dilectionē nemo